

handlinger med de kommunale organisationer om tilsynet med det støttede byggeri.

Byggeskadebønden vil også mere generelt kunne sætte ind med forebyggende virksomhed, idet det må forventes, at fonden gennem 5-års-eftersynene og skadesagerne får samlet et meget stort erfaringsmateriale, som vil være af betydning for byggeriet som helhed. Erfaringsmaterialet bør derfor ikke alene være et anliggende for parterne i det enkelte byggeri, men bør mere systematisk indgå i byggeriets erfaringsformidling. Stoffet bør bearbejdes og udsendes og herunder stilles til rådighed for forsknings- og udredningsinstitutioner som f.eks. Statens Byggeforskningsinstitut, og informationsorganer som Byg-ERFA, der udsender byggeriets erfaringsblade.

Ved de foreslåede regler er der endvidere tilvejebragt baggrund for harmonisering af ansvarsperioden (forældelsesfristerne) for byggeriets rådgivere, leverandører og entreprenører. I dag er perioderne som udgangspunkt henholdsvis 5, 1 og 20 år, og de søges nu erstattet af en fælles ansvarsperiode på 5 år. Herved vil der ikke længere være forskel hos byggeriets parter i incitamenterne til sikring af kvalitet. Desuden ligger der i den generelle 5-års-regel en tilskyndelse til samlet skadeopgørelse på et tidspunkt, hvor det er lettere end på senere tidspunkter at gøre eventuelt erstatningsansvar gældende over for byggeriets parter.

Boligministeriet har indledt drøftelser med byggeriets parter om forældelsesspørgsmålet, og ministeriet sigter mod at opnå aftaler med disse med henblik på en 5-års-regels indførelse inden for statens byggeri og byggeri med offentlig støtte efter lov om boligbyggeri. Gennemførelsen forudsættes at ske ved hjælp af standardforbehold, leveringsbetingelser og administrative forskrifter.

Det skal afslutningsvis nævnes, at hele byggeskadeproblematikken har været behandlet i en arbejdsgruppe under boligministeriet. Arbejdsgruppen afgav en beretning den 25. januar 1985, som er tilstillet Folketingets boligudvalg.

ad VIII:

Som et yderligere led i bestræbelserne på at nedsætte statens udgifter og for at få parallellitet til realkreditlovgivningens lånegrænser for lån til opførelse af alle andre former for boligbyggeri foreslås, at grundkapitalen til ungdomsboliger nedsættes fra 25 til 20 pct., mod at det indeksfinansierede realkreditlån, hvortil der ydes såvel rentesom afdragsbidrag, forøges tilsvarende.

ad IX:

Ved gennemførelsen af den generelle 3-årige huslejetilskudsordning for ungdomsboliger blev der ikke taget højde for, at den henstandsordning for betaling af afdrag og renter på nogle optagne statslån, 9 ældre kollegier ved akt 489 af 3. juni 1981 fik bevilget, udløber midt i den periode, huslejetilskudsordningen løber.

For at de 9 kollegier kan bevare en husleje, der er rimelig i forhold til den i huslejeordningen gældende, foreslås derfor, at henstandsordningen forlænges til udløb samtidig med den nugældende huslejestøtteordning.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Forslaget påregnes på længere sigt, at medføre lettelser i den offentlige administration, som følge af overdragelse af byggeskadefinansieringen for det fremtidige støttede boligbyggeri til byggeskadebønden. På kort sigt forestår imidlertid administrativt merarbejde med udarbejdelse af de i lovforslagets øvrige bemærkninger nævnte retningslinier for byggeskadebøndens virksomhed og opfølgningen heraf. Dertil kommer, at boligministeriet (boligstyrelsen) stadig skal forestå tilsagnsgivningen for offentlig støtte til udbedring af byggeskader i almennyttigt boligbyggeri opført med tilsagn inden 1. januar 1986.

Forslaget om en egentlig klageadgang for bolig-søgende, der får afslag på ansøgning om tildeling af en bolig i almennyttigt boligbyggeri i kommuner med såkaldt »kommunal godkendelsesordning«, indebærer, at amsankenævnene må påregnes at skulle behandle et større antal sager end hidtil. Det skal dog bemærkes, at der i vidt omfang er parallellitet mellem sager om afslag på ydelse af beboerindskudslån og boligstøtte – hvor amsankenævnet efter de gældende regler er ankemyndighed – og sager om afslag på ansøgning om tildeling af en bolig i almennyttigt boligbyggeri, samt at det allerede nu ved vurderingen af, om husstandsindkomsten er for lav i forhold til boligudgiften, kan være vejledende, om den boligsøgende er berettiget til individuel boligstøtte efter reglerne herom i boligstøtteloven.

Ved tilrettelæggelsen af de senere års samlede bygge- og boligpolitik har sanerings- og byfornyelsesaktiviteten fået en mere og mere fremtrædende rolle og er i de sidste år blevet næsten fordoblet. De øgede offentlige udgifter hertil, den mindre